

Fetița mergea pe stradă. Mergea și tot mergea. Pe stradă, nimeni.
Nici măcar soarele. „Aș vrea să întâlnesc pe cineva”, s-a gândit fetița.

Mergea și tot mergea, cu același gând, iar și iar:
„Aș vrea să întâlnesc pe cineva”. Deodată, s-a auzit:

Plici!

Fetița se întâlnește cu ploaia.

Fetița și-a întins mâinile cu palmele în sus.

Era doar o ploicică.

Plici!

Plici!

— Vino, i-a spus fetița.
Hai la mine acasă.

Plici!

